

הפסיכולוג המישטרת' הנחה את האם כיצד ליצור קשר אינטימי עם החוטף כדי להביאו לחרטה

(המשך מעמוד 61)

למאבק הפסיכולוגי. הם הודרכו לפרוט על הכבוד-העצמי של החוטפים, אם הוא קיים, על-ידי פנייה ברוח של "אנחנו קיימנו את הצד שלנו בהסכם - עכשיו תורכם."

חוקרי המישטרה לא שללו את האפשרות כי אורון שיתף פעולה עם חוטפיו לפחות בחלק הראשון של החטף. הגחה זו בוססה על העובדה ששני הוריו של אורון עובדים, ונעדרים במשך מרבית שעות היום מן הבית. בהיותו ילד

זו בלבד שלא גילו חוסר-אונים אלא שבנייה-מישטרה אפילו עודדו את הבאים לבקדם.

השאלה שניקרה כל העת בלב בנייה המישטרה והמישטרה כאחד, היתה מדוע אין החוטפים מחזירים את אורון, אחרי שקיבלו את הכסף. בנסיון לענות על כך הועלו השערות שונות.

האפשרות הכואבת ביותר, שאי-אפשר היה להתעלם ממנה, היתה כי החוטפים פגעו באורון, מחשש שמה יוכל לזהותם אם ישוחרר. בגלל החשש מהמשבר שי-העיסוק במחשבה זו עלול לעורר, הת-בקשו בני המישטרה כלל לא לעסוק בניחושים ולהתמקד בעובדות הקיימות ובתיקווה שלב. הפסיכולוג המישטרת' הקפיד על כך, אולם האפשרות האיומה נשארה כל העת מרחפת באוויר.

לילה חשוד

ללא ירח

השערה אחרת, שלפיה לא הוחזר הילד בגלל קשיים שנערמו על דרך

המחשבה שפעולתם סיכנה את חיי הילד. בנסיון לפתור בעיה זו, שהפריעה לתיפ קוד המישטרה, הודיעה הקצונה הבכירה, כי "עדיין לא הגיעה הזמן לעשות חשבון נפש, וקודם צריך למצוא את הילד."

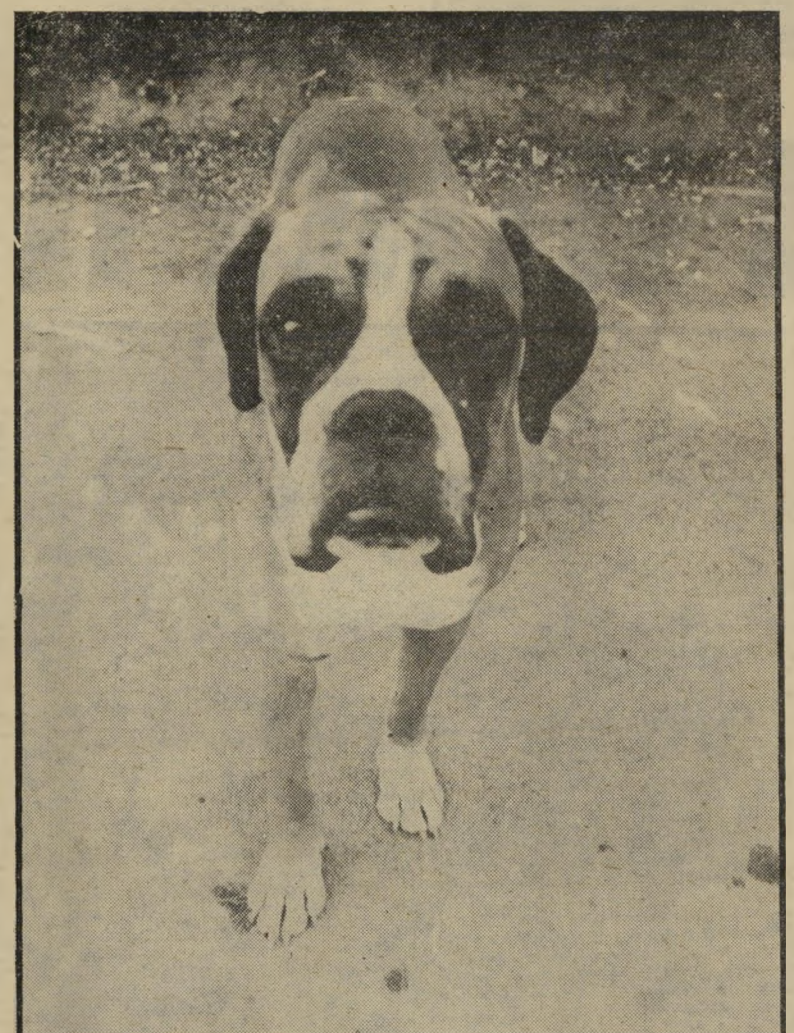
אנשי-מישטרה שונים ניסו להסביר ל-עצמם את הסיבות לכישלון. דובר על ני צול אלמנט ההפתעה מצד החוטף, שהציב את תנאיו ברגע האחרון, מבלי שנתן ל-מישטרה הזמן להתכונן. הוזכרו תנאיי השטח הקשים למיסתור, באיזור החביות שבסביבתם הוטמן הכסף, ודובר על כך שהיה זה לילה חשוך ללא ירח. הוזכרה גם העובדה שהשטח ליד שכונת נווה-נאמן בהודו-השרון לא כפוף למחוז מיש-טרת תל-אביב, והבלשים, שהיו כולם אנשי המחוז, לא הכירו את המקום. אולם אפילו לאנשי המישטרה לא נראו תשר בית אלה מספקות, חרף העובדה שהם עצמם העלו אותו.

בבית מישטרת ירדן התקבל הכישלון בשתיקה. כאשר שב עמוס הביתה ללא אורון, פנינה ישנה. היא התעלפה זמן מה קודם לכן, כאשר התקבלה השיחה הקובעת מהחוטף. בשל הודקקות למגזר

ילד עצמאי

הוא אורון ירדן, הנראה בתמונה שצולמה לפני שנתיים כשהוא מחייך כתמיד. שני הוריו של אורון עובדים, ובמשך מרבית שעות היום הם נעדרים מהבית. אורון רגיל להסתדר לבדו, ומרבה להסתובב בחוץ.

עיניים עצובות

יש ללאקי, הכלבה של מישטרת ירדן. בשעות האחר-רונות לפני החטיפה טייל אורון עם לאקי. כאשר שב הכלב לבדו, התעוררה דאגת האם. מאז החטיפה מסתובב לאקי בבית, תמה על המהומה.

חה, לא המתינה לתוצאות העיסקה. בקול שקט סיפר האב לשני בניו ולשאר הנרי כחים את אשר אירע. איש לא אמר דבר. בבוקר, כאשר התעוררה האם, לא היה צורך לספר לה. "אני יודעת שאורון לא חזר", אמרה. "אם היה חוזר הייתם מעי-רים אותי."

החוטפים, נפלה אחרי שהופסקו החיפוי שים בערב היום החמישי בשבוע שעבר. הפסקה זו, שנמשכה חמש שעות, נועדה לאפשר לחוטפים לשחרר את אורון, גם אם נתקלו בקשיים לא צפויים. אולם משר-לא היו תוצאות, נדחקה אפשרות זו ל-קריווית.

קציני המישטרה הוטרדו יותר מכל מן החשש, שמא אי החזרת הילד היא נקמה על נסיון הנפל של המישטרה, שהציבה מארב לחוטף אך נכשלה בלכידתו. אצל רבים מהקצינים נוצרו רגשות-אשם. בשל

עצמאי, הרגיל לשהות זמן רב ללא הוריו, הניחו החוקרים כי האפשרות שאר-רון הצטרף מסיבה כלשהי לחוטפיו מרצון אכן קיימת.

פנינה לא קיבלה השערה זו, אך היא בכל זאת שיתפה פעולה עם חוקרי המיש-טרה, כדי לא לחסוך כל מאמץ. לפי הנחיות הפסיכולוג פנתה האם אל בנה דרך אמצעי-התיקשורת, וקראה לו בעקי-פין לחזור הביתה. "אנחנו אוהבים אותך", אמרה פנינה, "ואנחנו מאוד רוצים שתחז-ור הביתה." רק מעטים מהצופים והמאי-זינים ידעו שמאחרי דברי עידוד תמימים אלה הסתתרה גם כוונה להשפיע על אורון, אם אכן הוא משתף פעולה עם חוטפיו.

הראיונות הרבים שהעניקו בני מישטרת ירדן לעיתונאים, וקריאתיהם הדרמטיות אל החוטפים, הפכו אותם בן-לילה לגי-בורי הפרשה. נראה היה כי כל אם מדי-דה עם פנינה, ועם רגשותיה. המחשבה כי דבר כזה יכול לקרות לכל ילד בארץ, הביאה ליצירת פאניקה כללית.

בבית-מישטרת ירדן שמרו, לעומת זאת, על קור רוח. מבקרים שבאו לעודד, הת-פעלו מיכולתם הבלתי-נדלית של ההורים לנצור את כאבם. גם האת, רועי והאחות, ליאורה, הפגינו שלוה יוצאת-דופן. לא

בין פנינה ובין אחד החוטפים נוצר קשר הדוק עוד לפני כן. לפי הוראות הפסיכולוג ענתה רק היא לצילצולי הטלפון של החוטף. הכוונה בכך היתה לגרום להור טף להתחרט על מעשיו, או לפחות למתן את עמדותיו לשמע קולה הדואג של פנינה. תוכנית זו הצליחה בחלקה, שכן החוטף הגיב באהדה לדאגת האם ואף ניסה להרגיע אותה.

לפנינה ניתנו הוראות ליצור בשיחותיה עם החוטף מגע אינטימי עד כמה שאפ-ר. הוסברו לה תכסיים שונים על מנת לפתח את השיחה ולהאריך אותה, כדי לאפשר את גילוי מקום ההתקשרות. אולם החוטף היה זהיר ולא נגרר לשי-חות ארוכות מדי. למרות זאת, נוצרה קומוניקציה טובה בינו לבין האם, כפי שהגדירו זאת אנשי המישטרה.

קריאה לשוב הביתה

את הקשר הפסיכולוגי שנוצר ביקשו אנשי המישטרה לנצל גם באמצעות כלי-התיקשורת, אחרי שהקשר הי-טלפוני עם החוטף נפסק. אולם, לדברים שאמרה פנינה בכלי-התיקשורת היתה מטרה נוספת. בין השורות היתה חבויה גם קריאה אל אורון עצמו.